

1. A külföldi tanulmányi út megfogalmazódása

Az iskolás tanulmányi éveim alatt rengetegszer találkoztam különböző internetes beszámolókkal, amelyek a külföldön való tanulást népszerűsítették. Látni a sok vidám és mosolygós arcot, amelyek visszaköszöttek ezeken a képeken és beszámolókon, bennem is egyre nagyobb lett a kísértés egy ilyen kalandra, valami új megtapasztalására.

A nyár elején sikerült megszerezni a diplomámat és ezzel befejezni az egyetemi tanulmányaim, amellyel hivatalos rekreáció és egészségsszervező szakember lettem. Ezt követően pedig két héttel később már repülőgépen voltam, és bíztam abban, hogy életem egyik legnagyobb kalandja veszi kezdetét.

A desztináció számomra nem volt kérdés, mivel mindig is szerettem volna megtapasztalni a mediterrán életstílust, hogy milyen érzés, amikor az ember szétnéz maga körül és mindenhol pálmákat és tengert lát. Az engem kiválasztó hotel Katalónia tartományában található, Barcelonától 1,5 óra utazásra. Az ösztöndíjas időszakom alatt animátorként dolgoztam egy három csillagos szállodában.

2. Fent a csúcson és lent a mélyben

A megérkezésemet követően természetesen boldog voltam és persze egyből a tengerpartra vezetett az utam. Ezt követően pedig másnap már munkába is álltam. Ezt követően jött el a tartózkodásom alatti legnehezebb időszak. Azon kaptam magam, hogy bár tanultam spanyolul, itt mindenki jobban beszél nálam és alig tudom érvényesíteni tudásom és ez volt az érzésem a munkaterületén is. A betanulási időszak igen nehéz, amikor már ott vagy, de még nem tudsz teljes része lenni a csapatnak. Ekkor olyan gondolatok jártak a fejemben, mint hogy nem igazán értem mit keresek én itt, mégis miért vállalkoztam erre, és hogy egyáltalán hogyan fogom kibírni ezt a három hónapot. Ezt még inkább fokozta, hogy a főszezonban, júniusban érkeztem. Ekkor csak úgy teltek a napok úgy fejeztem be minden este a munkát, hogy jól van, legalább egy nappal kevesebb.

Mivel ez látszott rajtam és az általam elvégzett munkán a főnököm egy kisebb elbeszélgetés során jelezte, hogy ez így nem lesz jó a továbbiakban.

Ekkor jött el a forduló pont az én kalandomban, amikor kiléptem a komfort zónámból, és olyan dolgokat csináltam, úgy viselkedtem, mint ahogy előtte nem. Itt megemlíteném spanyol kollégámtól a legjobb és legegyszerűbb tanácsot, ami így szólt: Zombor, mosolyogj! Ezt így nem lehet csinálni! Élvezd, amit csinálsz! – Ezzel a tanáccsal tehát elindultam a változás útján. A tanács valóban működött, bár az elején megerőltető volt idővel egyre könnyebben ment és végül valóban elkezdtem élvezni, amit csinálok. További segítséget jelentett az, hogy egyre jobban megismertem a munkatársaim és a hotelben dolgozó személyeket is, akik a kezdettől fogva rendkívül barátságosak és befogadók voltak velem, így a segítségükkel sikerült teljesen beilleszkednem az új környezetbe, és szinte egyik hétről a másikra minden megoldódott. Ezt követően fogott el az az érzés, hogy igen, talán ez az a rész, amit már olyan sok beszámolóban olvastam, ahol az eddig ismeretlen emberek közel kerülnek hozzád majd barátáiddá válnak.

3. Még több tanulás, még több lehetőség

Az újonnan szerzett barátaimtól, pedig próbáltam el lesni minden lehető szakmai fortélyt. Animátorként felelős vagy a vendégekért, így egyik legfontosabb feladatod a kapcsolat tartás a vendégekkel és megfelelő hangneme kialakítása. Szinte mindig figyelemmel követtem azt, ahogyan kommunikálnak a vendégekkel, legyen az verbális vagy non verbális. Megtanultam, hogy mik a tabu témák a vendégekkel való beszélgetés során és, hogy hogyan tegyem fel a megfelelő kérdés a remélt válasz érdekében.

De ezen túl egy támogató közeg által, olyan dolgokat próbáltam ki és csináltam meg, amelyeket én magam nem gondoltam volna, ilyen például a színpadon való táncolás és szereplés 200 ember előtt annak ellenére, hogy legendásan rossz a mozgásom ha táncról van szó. Ennek ellenére, idővel egyre természetesebben mozogtam és nem éreztem magam kellemetlenül. hasonló este volt, amikor mikrofonba keltem beszélnem spanyolul, spanyol emberek előtt, úgy, hogy még kezdőnek mondanám a nyelvtudásom. Rendkívül ideges voltam és hibáztam is, de sikerült le küzdeni a félelmem és a következő alkalommal már jobban csináltam kevesebb hibával.

Szakmai tekintetben is új kapcsolatokat sikerült kiépítenem, így például, most a gyakorlatom befejeztével pedig újabb lehetőségek állnak előttem. Már önmagában az is nagy dolog számomra, hogy el tudtam Spanyolországba jönni és itt dolgozni, hiszen itt a legmagasabb színvonalú az animáció és szórakoztatás a vendéglátásban. Másrészt, még az ösztöndíj jelentkezésemet megelőzően jártam animatori interjún, ahol Spanyolországba kerestek embereket akkor azonban elutasítást kaptam és szinte elérhetetlennek tűnt. Most pedig a gyakorlatom követően lehetőségem van választani, hogy vissza szeretnék-e jönni ide a következő szezonra, vagy elkezdni a téli szezont egy másik helyszínen, ami új élményeket rejt, vagy esetleg az örök nyár szigetére a Kanári- szigetekre mehetek dolgozni.

4. Zárásként pedig az egyik legfontosabb részt hagytam, ami kötelező elem minden ösztöndíjas tevékenység során– az utazásokat! 😊

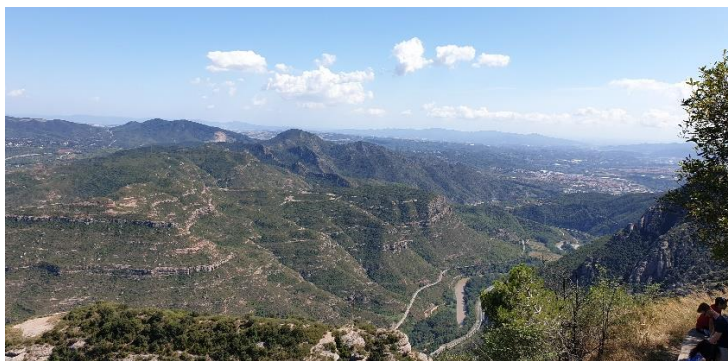
Én Catalóniában laktam Barcelonához közel így magától adódó volt, hogy hova fogok elmenni elsőként.

Girona leginkább katedrálisáról híres, amelynél a Game of Thrones jeleneteit forgatták egy igazán romantikus kis spanyol város, ahol megtalálható a római, a középkori és a modernkori építészet sajátos jellemvonása is.

Monsterrat kilátása

Tarragonában az antik Rómába utaztam vissza, ahol többek között egy Colosseum is megtalálható.

Barcelona a mértékből adódva szinte mindig tud újat mutatni az embernek, rengeteg látványossággal és művészeti értékkel. Amely legalább egy heti programot kínál.

Ezzel szemben Valencia sokkal nyugodtabb, barátságosabb városnak bizonyult számomra, tele parkokkal és zöld övezettel, amely 3-4 nap alatt kellemesen bejárható.

5. Zárás

Szóval igen, mint láthatjátok a történetem, egy ilyen kaland bevállalása nem olyan egyszerű, mint sokan képzelik. Röögös az út, de messze nem járhatatlan.

Az út végén pedig ott van az a bizonyos érzés, hogy igen én is megtettem és mosolyogsz, mert tudod, hogy ez nem csak egy tanulmányi út volt, hanem sokkal több annál.

Király Zsombor